

tíðindablaðið

sosialurin

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevandi: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórin Smith (ábyrgd)

Bláðólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Høvdur- og halaleyst

Í SAMBAND við nýggjársoðu lógmans hevði Sosialurin viðmerkingar til hesa frá formonnunum í Javnaðar-Fólka- og Tjóðveldisflokkinum. Hesir triggir vóru allir samdir um, at røðan var ósaklig, hon var grunn og ósonn, og grundaðu teir sína áskoðan á ymiskan hátt. Haraftrat víðgjörði oddagrein blaðsins sama dag hesa røðu, har einstøk brot vóru víst aftur sum beinleiðis ósonn og vísti á, at lögmaður kom við hálvum sannleikum.

SJÁLVAÐI var ein og hvør frammanundan greiðir yvir, at lögmaður fór ikki at svara beinleiðis uppá nakra av hesum atfinningum. Tað er hann ikki vanur til.

Í MÁLGAGNI sínum, Dimmalætting, ger hann hósdagin sínar »viðmerkingar«. Viðmerkingin til Atla er, at formaður Javnaðarflokksins vísir ikki á nakran skeivleika. Atli er bert argur sum vant sigur lögmaður. Sum tað skilt er lögmaður meira glaður fyri viðmerkingina hjá Erlendi. Hon er einasta viðmerkingin, sum hevur eina atfinning við skili í, heldur hann. Erlendur helst, at lögmaður tosaði bert um fisk, krónur og oyru. Lögmaður tosaði bara til búkin í fólkunum segði Erlendur. Hetta fær lögmaður til, at hesir triggir floksformennirnir hava fingið ilt í búkin av røðu hansara!!!!???

EITT SINDUR annarleiðis er við

Krossur og fryrgykling

Tingakrossur víðgerð í oddagrein í gjár býráðsslitid í Havn og ætlanirnar hjá nýggju samgonguni. Tær kallar sjálfstýrisblaðið orskap og fryrgykling og sigur, at tað ber til at bílla fólk inn, at ellisheim, røktarheim, býrhús o.s.f. eftir tveimum árum:

»Men ein og hvør, sum hugsar eitt lítið vet kann

siggja, at tað ber ikki til at gera bert ein lítlan part av øllum hesum eftir so stuttari tíð, og tað ber als ikki til at gera øll hesi arbeiði í senn, og heldur ikki ber tað til uttan at stór lánbyrja verður lögð á Havnar býráð við tí úrsliði, at skatturin fer munandi upp í eitt langt áramáli.

Góði Krossur, hvør hevur sagt, ella bílla fólk inn, at alt hetta skal gerast eftir tveimum árum? Tað er hvørki sagt ella sæð á prent!

Afturímóti er sagt, at hetta og hetta skal gerast. Og sjálvandi meinst at fara undir, fyrireika o.s.f. Við tí endamáli at fáa nakað í gongd aftur!

Minst til, at einki stór-arbeiði er byrjað nú í langa tíð. Heldur tann stóðan fram, kann sjálv Tíngakrossur rokna sær til, hvat úrsliði verður — vinnuløysi og sparing eftir reyv við minkandi inntøkgundarlagið hjá kommununi! Og hvat er tá vunnið?

hevdur brúk fyri einum góðum nýggjum ári, einum ári, ið hilst betur og verður betri brúkt enn gamla árið.

Sjálv nýggjárshilsanin hjá lögmanni var merkt av dugnaløysi og lítum og

ongum skynsemi. Reyði tráðurin, ið vit kenna aftur frá øðrum talum hjá Paula E., talum, ið hann hevur hildið á veitslum, vigslum, stevnum og øðrum politisk óviðkomandi hátíðarhaldum, var eisini íspunnin í hesari

Andstøðan hevur bjargað fleiri stórum vinnulivsmálum tí samgongan megnaði ikki

— Hvar er andstøðan, verður spurt. Spurningurin má heldur vera, hvar er samgongan, skrivar Jørgen Thomsen m.a. í hesi politisku viðmerkingini

Eftir at lógmansrøðan hevði havt sína umrøðu, kann eg minnst, at lögmaður í Dimmalætting spurdi, hvar andstøðan á tingi var.

Sóknast varð eftir einum veruligum andstøðupolitikki, har hann heldur enn ikki í illavornum vendingum royndi snildi sitt, soleiðis at fólk skuldu fáa tað fatan, at andstøðan á tingi átti størstu skuldina fyri vana-liga háttalag teirra, bæði í landsstýri og á tingi.

Í sjálvari lógmansrøðuni verður eisini sagt soleiðis.

»Viðmerkjast skal, at eg eisini í øðrum førum metti skeivt fyri ári síðani, nevniliga tá eg helt andstøðuna fara at fáa fótin fyri seg, og byrja at virka sum andstøða, eisini her var eg óbjartskygdur«.

Vit minnst, hvussuleiðis í Sambandið leikaði í við Paula Ellefsen á odda, tá ið teir sótu í andstøðu, og valla finnst nógv landsstýrisuppskot, har í Sambandsflokkurin tók undir; tá ið teir sótu uttanfyri.

Um hetta er andstøðupolitikkurin, ið lögmaður sóknast eftir, so kann eg vísja hann um, at soleiðis háttar verður Javnaðarflokkurin ongantíð, hvørki í andstøðu ella í samgongu.

Javnaðarflokkurin kennir sína ábyrgd fyri føroyska samfelagnum — kennir sær ábyrgd av føroyskum vinnulivi yvirhøvd.

Eisini er at siga, og sum veruleiki er, at føroyskt vinnuliv, hevur ongan møguleika, um so er at landsins myndugleikar

ikki hava eyguni opin fyri, at hesi skulu kunna trivast. Teir borgarligu siga, at alt vinnuliv skal vera á privatum hondum, at privatmenn — einstaklingar — skulu eiga og reka arbeiðsplássini, og at tað almenna, minst møguligt skal hava við hesi at gera.

Vit verða øll noydd at ásanna, at slíkur politikkur er ónyttuligur í dag. Samfelagið er sterkt inni í myndini sum er, á hesum øki. Skulu vit hava møguleika fyri at fáa arbeiðspláss, so má hitt almenna á ein skilagóðan hátt og í størri mun taka lut í øllum veruligum tiltøkum, serstakliga tá ið tað snýr seg um veruliga nýskap.

Sjaldan er samgongan før fyri at reka nakran veruligan vinnulivspolitik. Tí er andstøðan noydd til at bjarga teim flestu landsstýrisuppskotum igjøgnum, sum hava arbeiðsskapandi týdning. Tað vil siga, um hetta verður teimum loyvt fyri tí svartasta skrivi í føroyskari søgu — júst »grein 13«, ið heldur sína keldu hond yvir øllum framburði her á landi.

Hvør bjargaði Giljanesi lagaligt úrgerðar lán, frá Nordisk Investering Bank? Javnaðarflokkurin!

2) Hvør bjargaði Gullfinni undan at verða seldur aftur til Noregs? Javnaðarflokkurin!

Samgongan kundi heldur ikki semjast í figgiarnevndini um at veðhalda, »soleiðis at menn kundu keypa stóran trolara úr Ítalíu til at fiska svartkjaft við.

Hesum tók Javnaðar-

nýggjartaluni hjá lögmanni. Meðan hetta heitið »reyði tráðurin« eigur sin uppruna í ensku marinuni, og har tað vist nokk m.a. stendur fyri góðskum (sum hjá Esbj. Tovværk) í myndar reyði tráðurin í talunum hjá Paula E. seg sum: dugnaskapur, ábyrgdarloysi og ósannindi.

Í nýggjartaluni hjá lögmanni eru tað ósannindi, ið eg syndist mest inn á. Aður havi eg vist á fleiri við vilja framd ósannindi hjá Paula E. Hesaferð verða ósannindi hjá hesum statsgóðkenda grannskoðarar gjørd, tá

hann framheldur, at hevði gamla samgongan ikki havt skapt hetta »stóra« uttanlandslánið, ja, so var javnvág á fjggjárstøðuni.

— Ikki mátti revisorurin komið sær, niðarlaga riður hann nú.

Lánini vóru fyri stóran part nýtt til vinnuna — mótsatt í dag — og eru tað tí hesi lánini, sum í gjøgnum vinnuna eru tey, ið geva inntøkuna til landið. Vóru lánini ikki tikin, hvar var so iðnaðurin og skipini, og sum ein fylgja av hesum, hvar var so inntøkan og harvið javnvágin???

So grovliga mistekur ein

flokkurin undir við, tí hildið varð, at tørvur er at fáa eitt slíkt skip afturat til veiðu og svartkjaftaframleiðslu um borð.

Eisini her bjargaði Javnaðarflokkurin?

Samgongan megnaði ikki.

Veruleikin er soleiðis hann, at samgongan má fáa hjálpi, um nøkur verulig vinnulivsmál skulu fremjast í hesum samfelag. Hesa hjálpi hevur hon fingið: Millum annað frá Javnaðarflokkinum.

Hetta gera vit ikki júst fyri at hjálpa samgonguni, men hetta gera vit fyri at føroyskir fiskimenn skulu fáa nakað fyri hendurnar.

Hetta gera vit fyri at »svartkjaftaroyndirnar« skulu kunna fullføra, og at Bakkafrost kann gerast eitt veruligt arbeiðspláss.

Hetta gera vit fyri at samfelagið ikki skal sovna av máttloysis politikki samgongunar.

Eitt er at siga afturat í hesum sambandi, at um »grein 13« ikki hevði verið nýtt, so høvdu føroyingar havt eitt stórt og gott ferðamannaskip til millumlandsisigling, áður enn útendingar fóru við møguleikanum, tí møguleikanum sum kundi givið fjøld av sjómønnum okkara arbeið. Her sluppu vit ikki at bjarga.

Hvar er andstøðan, verður spurt.

Spurningurin má heldur verða, hvar er samgongan, ið vera skal.

Her eru nevnd nøkur stór vinnulivsmál við nýskap, ið farin vóru fyri skeyti, um eingin andstøða var á tingi.

statsgóðkendur revisorur seg ikki. Við hesum hevur Pauli Ellefsen enn einaferð víst Føroya fólk, hvør maður hann er.

Mær kemur í huga orðini hjá frálíka danska søgumanninum, Erik Kjersgaard, sum nú hetta kvöldið frá Danmarkar-søgu, og har hann tá segði: »Regeringen skal ikke dømmes efter sine postulat, men efter sine gerninger«

Tað verður eitt jánkasligt skoðsmál lögmaður Pauli Ellefsen fær.

Jallur

Gott nýggjár lögmaður!

Gamlaárskvöld ynsksti lögmaður, sum síður er, landsmonnum sínum eitt gott nýggjár. Føroya fólks sakir, vórðu av honum ynskst somuleiðis.

Sigast kann, at lögmaður, Pauli E. — fyri Føroya fólks sakir —